

Yalçın ÜLKER

MÜSTEMLEKE

Şimdi şu söylediklerimden sonra
Kaygıyla sıvazlayacak sakalını bazı atasözleri
Ve dilimizi konuşmaya çabalayan papağanlar
Süslü bir sömürgeci beyzade nispetinde sevimli gelmez size
umarım
Şunun şurasında evcilleştirebildiğimiz kaç hayvan var
Ya da öyle avunduğumuz, binlerce yıllık bir gafletle

Doğrudur öğrettik hayvanlara çat pat bir şeyler
Daha çok sevdik onları insanlara benzemeye çalıştıklarında
Ne kadar sevimli şu iki ayak üzerinde yürümeye çabalayan kedi
Ya da mesela ne kadar tatlı şu önlüğüyle masaya oturmuş
orangutan
Tabii ya çok sevimlidir o şalvar giyinmiş oryantalist centilmen de

Biz yine de hayvanları sevelim, elbette seveceğiz
Niyetim fantastik düşmanlık tümceleri kurmak değil tabii ki
Okuduysam da *Hayvan Çiftliği*'ni, koca adam oldum şimdi
Hem sert bir yazgı onlarınki, niyetim bir suç isnadı değil
Bilinçli yapmıyorlar, ve adım kadar eminim ki tavuklar
Geceleri kümeslerinde kibirli seyahat notları yazmıyorlar

Ama nasıl da fark etmedik, belki de işimize gelmedi
Sinsi ve kararlı bir öğreti gibi sinmiş içimize vahşi doğa
Büyük balık küçük balığı yer mesela çarşılarda, plazalarda
Kurtla kuzu dost olmaz, it it i ısırılmaz icabında...

Her gün yoran bizi kalın kitabı orman kanunlarının

BERTARAF

Belli ki yaşamak çok önemli bir şey, öyle ya
Yoksa bunca kavgaya niye olsun, bunca gürültü
Bunca öfkeli kas niye, bunca fanatik ter niye olsun
Yaşamak çok önemli bir tepe, araziye hâkim
Mangal gibi yanıp duruyor çatışmalardan

Belli ki düşmanken daha bir baharatlı yaşıyorlar
Dostluklarda var diyabetik bir yavanlık, var efendim
Keyif alıyorlar saflardan, taraflardan, siperlerden
Sanki karanlık bir zeminde haz duyuyor o jilet kesiklerinden
Hem olan da zaten en çok saflara oluyor araflara oluyor
Hem sanki bir kötücül organizma cana geliyor nefretleri içerek

Ben dostluğu seçiyorum yani daha az yaşamayı
Kimse incinmesin diye batırıyorum kalbime sivri köşelerimi
Kavgaları yatıştırmaya yarayan kaslarım var sadece
Sükûneti şehvetle arzuluyorum, kardeşliği, itidalli günleri
Ters düşünüyorum inceden işte burada ebedî asık suratlarla

Siz gidin, ben onları bağışlarım, siz gidin
Ya da geri çekilirim özür dileye dileye
Ya da çocukluğunuzu anlatırım onlara, size vakit kazandırırım
Minderler sererim altlarına, hülyalı şerbetler sunarım
İşte budur benim gösterişsiz mertliğim bu dünyada

O kadar şanlıyım işte
Bir kavgayı ayırandan ne kadar kahraman olursa